प्रहृष्टं प्रेक्षते स्कन्दं न च ग्लायति दर्शनात् ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ यदाऽभिषिक्तो भगवान् सेनापत्येन पावकिः ।
तदा संप्रस्थितः श्रीमान् हृष्टो भद्रवटं हरः । रथेनादित्यवर्णेन पार्वत्या सहितः प्रभुः ।
सहस्रं तस्य सिंहानां तस्मिन् युक्तं रथोत्तमे । उत्पपात दिवं शुभ्रं कालेनाभिप्रचोदितं ।
ते पिबन्त इवाकाशं त्रासयन्तश्चराचरान् । सिंहा नभस्यगच्छन्त नदन्तश्चारुकेशराः ।
तस्मिन्रथे पशुपतिः स्थितो भात्युमया सह । विद्युता सहितः सूर्य्यः सेन्द्रचापे घने यथा । १४५४५
अग्रतस्तस्य भगवान् धनेशो गुह्यकैः सह । आस्थाय रुचिरं याति पुष्पकं नरवाहनः ।
ऐरावतं समास्थाय शक्रश्चापि सुरैः सह । पृष्ठतोऽनुययौ यान्तं वरदं वृषभध्वजं ।
जृम्भकैर्यक्षरक्षोभिः खड्गिभिः समलङ्कृतैः । यात्यमोघो महायक्षो दक्षिणं पक्षमास्थितः ।
तस्य दक्षिणतो देवा बहवश्चित्रयोधिनः । गच्छन्ति वसुभिः सार्द्धं रुद्रैश्च सह सङ्गताः ।
यमश्च मृत्युना सार्द्धं सर्व्वतः परिवारितः । घोरैर्व्याधिशतैर्याति घोररूपवपुस्तथा । १४५५०
यमस्य पृष्ठतश्चैव घोरस्त्रिशिखरः शितः । विजयो नाम रुद्रस्य याति शूलः खलङ्कृतः ।
तमुग्रपाशो वरुणो भगवान् सलिलेश्वरः । परिवार्य्य शनैर्याति यादोभिर्व्विविधैर्वृतः ।
पृष्ठतो विजयस्यापि याति रुद्रस्य पट्टिशः । गदामुषलशक्त्याद्यैर्वृतः प्रहरणोत्तमैः ।
पट्टिशन्त्वन्वगाद्राजन् कृत्तं रौद्रं महाप्रभं । कमण्डलुश्चाप्यनु तं महर्षिगणसेवितः ।
तस्य दक्षिणतो भाति दण्डो गच्छन् श्रिया वृतः । भृग्वङ्गिरोभिः सहितो दैवतैश्चानुपूजितः । १४५५५
एषान्तु पृष्ठतो रुद्रो विमले स्यन्दने स्थितः । याति संहर्षयन् सर्व्वांस्तेजसा त्रिदिवौकसः ।
ऋषयश्चापि देवाश्च गन्धर्व्वा भुजगास्तथा । नद्यो ह्रदा समुद्राश्च तथैवाप्सरसाङ्गणाः ।
नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव देवानां शिशवश्च ये । स्त्रियश्च विविधाकारा यान्ति रुद्रस्य पृष्ठतः ।
सृजन्त्यः पुष्पवर्षाणि चारुरूपा वराङ्गनाः । पर्जन्यश्चाप्यनुययौ नमस्कृत्य पिनाकिनं ।
कृत्तञ्च पाण्डुरं सोमस्तस्य मूर्द्धन्यधारयत् । चामरे चापि वायुश्च गृहीत्वाऽग्निश्च धिष्ठितौ । १४५६०
शक्रश्च पृष्ठतस्तस्य याति राजन् श्रिया वृतः । सह राजर्षिभिः सर्व्वैः स्तुवानो वृषकेतनं ।
गौरी विद्याऽथ गान्धारी केशिनी मित्रसाङ्कया । सावित्र्या सह सर्व्वास्ताः पार्व्वत्या यान्ति पृष्ठतः ।
तत्र विद्यागणाः सर्व्वे ये केचित् कविभिः कृताः । तस्य कुर्व्वन्ति वचनं सेन्द्रा देवाश्चमूमुखे ।
गृहीत्वा तु पाताकां वै यात्यये राक्षसो ग्रहः । व्यापृतस्तु श्मशाने यो नित्यं रुद्रस्य वै सखा ।
पिङ्गलो नाम यक्षेन्द्रो लोकस्यानन्ददायकः । एभिश्च सहितो देवस्तत्र याति यथासुखं । १४५६५
अग्रतः पृष्ठतश्चैव नहि तस्य गतिर्भुवः । रुद्रं सत्कर्म्मभिर्म्मर्त्याः पूजयन्तीह दैवतं ।
शिवमित्येव यं प्राहुरीशं रुद्रं पितामहं । भावैस्तु विविधाकारैः पूजयन्ति महेश्वरं ।
देवसेनापतिस्त्वेवं देवसेनाभिरावृतः । अनुगच्छति देवेशं ब्रह्मण्यः कृत्तिकासुतः ।
अथाब्रवीन्महासेनं महादेवो वृहद्वचः । सप्तमं मारुतस्कन्धं रक्ष नित्यमतन्द्रितः ।
॥ स्कन्द उवाच ॥ सप्तमं मारुतस्कन्धं पालयिष्याम्यहं प्रभो । यदन्यदपि मे कार्य्यं देव तद्वद मा चिरं । १४५७०